

— Termesszűnk minél több zöltség- és füzékletét (2. oldal).
— Rövidesen teljesíthetik a begyűjtési és mélyszántási tervet Zárándon (2. oldal).
— A magyarpécskai szövetkezet jól végzi a felvásárlást (2. oldal).
— Miért maradt le Nagyszintye a begyűjtésben (2. oldal).
— Vonzó munkamódszerek (3. oldal).

— Politikai tájékoztató előadások (3. oldal).
— Az IMSZ politikai oktatása falun (3. oldal).
— A kollektív gazdaságokban tevékenykedő IMSZ alapszervezetek megerősítéséért (3. oldal).
— Hatalmas arányú tiltakozó mozgalom Franciaországban (4. oldal).

— A délkínai-tengeri kalóztámadások ügye az ENSZ előtt (4. oldal).
— Ilja Ehrenburg: Franciaország a sző (4. oldal).
— Siroky elvtárs nyilatkozata (4. oldal).
— A „Chicago Tribune” Mendés-France bukását jósolja (4. oldal).
— Hallatlan méretű terrorhadjárat Algírban (4. oldal).

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

X. évfolyam, 3056. szám 4 oldal, 20 bani 1954. december 17. péntek

Teljesítsük az évi terv összes mutatószámait

Még két hét és az év utolsó napja ránk köszönt. Ez a nap egyben a számadás napja is. Iparvállalataink munkaközösségei beszámolnak arról, hogyan váltották valóra az ötvenes terv negyedik évének célkitűzéseit. Az 1954-es évi terv teljesítése döntően hat ötvenes tervünk sikeres teljesítésére, népgazdaságunk fejlődésére.

Minden vállalat munkaközösségének arra kell törekednie, hogy az évi terv összes mutatószámait teljes egészében teljesítse. Valamennyi gyár, üzem és vállalat annyi közfogyasztási cikket, nyers- vagy segédanyagot, termelőeszközt állítson elő, amennyit a terv megkövetel.

Hazafias kötelesség külön-külön minden dolgozó számára a tervfeladatok maradéktalan teljesítése. Azokban az üzemekben, gyárakban és termelőszövetkezetekben, ahol minden dolgozó személyes feladatainak tekintetével: jó munkával hozzájárulni a célkitűzések valóra váltásához, ott már ezekben a napokban értékes eredmények láthatók. Szinte naponta kelt szárnyra a hír, hogy egyik vagy másik iparvállalat munkaközössége eleget tett hazafias kötelességének. Ezeknek a vállalatoknak a dolgozói arról tesznek tanúságot, hogy bármilyen erőfeszítéssel készek a párt, a nép célkitűzéseit megvalósítani, a békét megvédeni. A moszkvai értekezlet határozata azonnal visszhangra talált a dolgozók körében. A béke megszilárdításáért folyó küzdelmet a dolgozók munkahelyükön vívják meg ezekben a napokban is. Csak hogy most ez a munka sokkal élénkebb, lendületesebb, küzdeni akarással van tele, mert a népgazdaság nagyobb arányú fejlődését szolgáló terv teljesítéséért folyik.

A közfogyasztási cikket gyártó „Vremuri Noui” termelőszövetkezet becsülettel tett eleget feladatának. Ezévi tervét nemcsak teljesítette, hanem egyes mutatószámait jóval túl is lépte. Választék-tervét például 36 százalékkal haladta túl. A CFR főműhelyben a vagon- és mozdonycserealkatrészek gyártásának, valamint a mozdonyjavításoknak értérvét is jóval túlhaladta. Befezték az évi tervüket a „Coopmetal”, a „Chimica”, a „Varga Katalin”, a „December 21” termelőszövetkezetek dolgozói is. Hosszan sorolhatnánk az elért eredményeket és azoknak a vállalatoknak nevét, amelyek becsülettel teljesítették a vállalt munkát.

Az eredmények elérése azonban semmiképpen sem jelenti azt, hogy az iparnak minden ágában sikert értek el a terv teljesítésében. Sajnos, még ma is létezik számos olyan iparvállalat, amely nem dicsekedhet eredményeivel. A terv valóra váltása egyes vállalatokban (például a TEBA gyárban) az igazolatlan hiányzások számának növekedése következtében veszélyben forgott. Ennek folytán nem nyílt lehetőség a terv ütemes teljesítésére. A gyár munkaközössége tervét már csak évvégi hájrálval teljesítheti.

Ha az objektív nehézségek ellenére igyekeztek volna az ütemes munkát gátoló nehézségeket felszámolni, most minden különösebb erőfeszítés, hajrá munka nélkül tehetnének eleget tervfeladataiknak.

Az évi terv teljesítésének sorsa nagymértékben az iparvállalatok között fennálló helyes együttműködéstől is függ. Minden vállalat munkaközösségének becsületbeli kötelessége teljesíteni tervét, mert ez lényegesen befolyásolja más vállalatok munkáját. A lakitermelő vállalatok elégtelen munkája következtében számos faipari üzem nem teljesíthette évi tervét. Az aradi és borosbesei IFET a szerződött nyersanyagának csak egy részét bocsátotta az IFIL fűrészfűrészgyár és a „Dózsa György” gyár hordórézlegének rendelkezésére, aminek következtében a két vállalat tervének teljesítése terén súlyos lemaradások mutatkoznak.

A terv az egész nép, minden dolgozó személyes ügye, az életszínvonal emelkedésének biztosítékát rejtje magában. Ezért kell maradéktalanul teljesíteni minden mutatószámát, a választékot, a minőséget és az önköltséget.

El kell hátrálni az utból minden akadályt, amely a terv teljesítését fékezi. Ebben az időszakban minden munkahelyen megszokozott erővel kell küzdeni a feladatok valóra váltásáért. A párt bizik a dolgozók erejében, hogy ezt a két hetet felhasználják az esetleges lemaradások felszámolására.

Olyan intézkedéseket kell bevezetnünk, amelyek a legrovidebb időn belül eredményeket hoznak. Olyan műszaki-szervezési intézkedéseket vezetünk be, amelyek napról-napra, óráról-órán emelik a termelést. A szakszervezeti bizottságok törekedjenek arra, hogy a gyengébb szak tudásuk ne maradjon magukra, hanem az elmunkások segítsék őket munkájukban.

A pártalapszervezetek széleskörű politikai munkával, a moszkvai értekezlet határozatainak ismertetésével mozgósítsák a dolgozókat a terv teljesítésére. Meg kell értenni a dolgozók széles tömegeivel, hogy a béke megvédésének legerősebb fegyvere a jó munka, a terv teljesítése, a népgazdaság felvirágoztatása. Nagy erő rejlik a testvéri országok munkásainak, dolgozó parasztjainak és haladói értelmiségének alkotó munkájában.

Az idő nem hosszú. De hatalmasat léphetünk előre, ha munkánkat jól szervezzük meg, ha megsokszorozzuk erőfeszítéseinket, ha igyekezünk új munkamódszerekkel ugyanannyi idő alatt többet termelni. Igényeseknek kell lennünk önmagunkkal szemben, ne tűrjünk anyagpazarlást, ne tűrjük azt, hogy emelkedjen az önköltség.

A terv teljesítése annyit jelent, hogy újabb lépést tettünk a jobb élet felé vezető úton. Ertekesítsük tehát a hátralevő napok minden percét tudásunk, szakértelmünk, lendületünk teljes felhasználásával.

A béke és a szocializmus óriási arcvonalán népünk erősnek érzi magát

Chivu Stoica elvtárs rádióbeszéde

Chivu Stoica elvtárs, a minisztertanács első alelnöke, aki a moszkvai értekezleten a Román Népköztársaság kormányküldöttségét vezette, kedden este a következő rádióbeszédet mondta:

Az európai béke és biztonság kérdésével foglalkozó európai értekezlet, amelyet 1954 november 29 és december 2 között tartottak meg Moszkvában, történelmi jelentőségű esemény volt Európa életében. Az értekezlet határozata, amelyek a nyolc részvevő állam nyilatkozataiban testületek meg, lényegesen előmozdítják Európát és a világ békéjének és biztonságának ügyét.

A Román Népköztársaság küldöttsége részt vett az értekezlet munkálataiban és aláírta a nyilatkozatot, minthogy az megfelel a román nép és a többi nép törekvéseinek és kívánságainak. A nyilatkozat célja ugyanis az, hogy megóvjuk a békét és biztonságot, amelyre szükségünk van békés építő munkánkhoz, gazdaságunk és kultúránk fejlesztéséhez, a lakosság életszínvonalának szüntelen emeléséhez.

Ismeretes, hogy az USA, Anglia és Franciaország agresszív körének kezdeményezésére nemrég több olyan egyezményt írtak alá Párisban, amelyek Nyugat-Németország remilitarizálását, az északatlanti blokkba és más, nem kevésbé agresszív csoportosulásokba való bevonását irányozták elő. Most nagy erőfeszítéseket tesznek, hogy mielőbb ratifikálják ezeket az egyezményeket, vagyis mielőbb felélesszék a német militarizmust — az európai biztonságának régi, ádáz ellenségét.

Ily módon új, a béke ügye szempontjából rendkívül veszélyes helyzet jött létre Európában. A békeszerető népek és államok nem maradhatnak közömbösek, tekintve ezzel a helyzetet szemben. Kötelességük, hogy saját biztonságuk és a világ békéjének biztosítása érdekében az új helyzetnek megfelelő intézkedéseket tegyenek. Eppen ez az elengedhetetlen követelmény lette szükségessé a moszkvai értekezlet megtartását, ez szabta meg az értekezlet munkálatainak és határozatainak vonalát.

Küldöttségünk kifejtette a moszkvai értekezleten, hogy Nyugat-Németország felfegyverzése és a nyugateurópai szövetség s az északatlanti tömb néven létrejött katonai blokkba, vagy csoportosulásokba való bevonása, a román kormány véleménye szerint súlyosan veszélyezteti a népek békéjét és biztonságát, tehát a román nép békéjét és biztonságát is. S valóban, nem felejtjük el, hogy népünknek egyetlen nemzedék életében kétféleképpen kellett elszemélyesnie a német militarizmus borzalmaival. Az első világháborúban az ország minden tízedik lakosa elesett a fronton, a háború és a német megszállás pedig 31 milliárd arany-lej értékű kárt okozott az ország nemzetgazdaságának.

Mérhetetlenül sokat szenvedett a román nép a német militaristák által kirobbantott második világháborúban is. Az a politika, amely bizonyos agresszív csoportosulások megalakítását tűzte ki céljául, valamint a nyugati imperialisták és a belső reakciónak a politikája odavezetett, hogy Romániát a háború kirobbantása előtt bevonták a kelet- és délkelet-európai úgynevezett „német érdekkörbe”, ami aztán azt eredményezte, hogy a német imperializmus kíméletlenül fosztogatta Románia természeti kincsét s az országot a háborús náci-gazdaság agrárfüggvényévé és nyersanyagforrásává változtatta. A hitleri leigázás az ország 12 évi kőltőségének összegét kiterő károkat okozott nemzetgazdaságunknak s utját állta hazánk gazdasági és kulturális fejlődésének. Románia elvesztette nemzeti függetlenségét s a binős szovjetellenes kalandorhobuba sodort ország a nemzeti katasztrófa szélére jutott. Több, mint 500 000 ifjú pusztult el. A szovjet hadsereg azonban felszabadította országunkat. Csak ennek köszönhetjük, hogy a fasiszta diktatúra megdöntése után és aztán, hogy a hitleri megszállók ellen fordítottuk fegyvereinket, újjászületett népünk megteremtette független és demokratikus államát, a béke és a haladás e fontos tényezőjét Európában.

Népünk — a mult tapasztalataiból okulva — tudatában van annak a veszélynek, amelyet a német militarizmus feltámasztása fenyeget. Létér-

deke megkívánja, hogy olyan feltételek jöjjenek létre Európában, amelyek lehetetlenné teszik egy újabb agresszív megismétlődését a német militaristák részéről.

Azonosak Európa többi népének érdekei is, keleten és nyugaton egyaránt s különösen Németország szomszédai, amelyek nem egyszer estek áldozatul a német militaristák agressziójának. Azonosak magának a német népek az érdekei is. Európa népei nem engedhetik meg, hogy megfeszülő kifogásokkal újjáélesszék a gyűlöletes Wehrmachtot, amely halált és pusztulást zúdított földrésznünk egész területére. Ezért Európa népei, beleértve a német népet is, egyre eltökéltebben emelik fel szavukat a párisi egyezmények ellen, amelyek szabad kezet adnak a német militaristáknak.

A moszkvai értekezlet nyilatkozata, Európa valamennyi népének érdekeit védve, ünnepélyesen felhívja az európai államok figyelmét arra a veszélyes helyzetre, amelyet a párisi egyezmények ratifikálása idézne elő. Ezeknek az egyezményeknek a ratifikálása aláaknázná a megoldatlan európai kérdések és elsősorban a német kérdés rendezésének lehetőségét. A párisi egyezmények ratifikálása a fegyverkezési hajszát további fokozásá s ennek következtében a nemzetközi feszültség súlyosbodását jelentené s a lehető legnagyobb mértékben növelné az új világháború veszélyét. A párisi egyezmények útja Európa békéjének aláaknázásához vezet.

Van még egy másik lehetőség is: az európai béke megszilárdítása. A moszkvai nyilatkozat világosan megmutatja, hogyan válhatjuk valóra ezt a lehetőséget, amely megfelel a népek érdekeinek. E célból le kell mondani a tömbök politikájáról és kollektív biztonsági rendszert kell teremteni minden európai állam részvételével, függetlenül társadalmi rendszertől. Le kell mondani a Nyugat-Németország remilitarizálását szolgáló tervekről és a négy hatalom tárgyalási útján egyezményt kell létrehozni az 1955-ben tartandó össznémetországi szabad választásokra vonatkozólag; a választások alapján meg kell azután alakítani az össznémetországi kormányt, az egységes, demokratikus és békeszerető Németország kormányát.

A nyilatkozat rámutat arra, hogy Európában csak abban az esetben lehet igazi biztonságot létrehozni, ha egyes európai államok más európai államok ellen irányuló zárt katonai csoportosulásai helyett megteremtik az európai kollektív biztonsági rendszert. Egy ilyen biztonsági rendszer, amelyben részt venne minden európai állam — tekintet nélkül társadalmi és állami rendszerére —, lehetővé tenné, hogy az európai államok egyesítsék erejüket az európai béke biztosítása érdekében.

Európa népei békében élhetnek és békében kell is, hogy éljenek egymással a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttélésének elve alapján, a más államok belligyeivel való benemiatkozások és egymás függetlenségének tiszteletben tartása alapján. Európa népeinek nincs szükségük a világhatalomra vagyó amerikai agresszív körök uralmára. A tartós európai béke megteremtésével, a különböző európai államok gazdasági és kulturális kapcsolatainak kiszélesítésével, a földrésznépei — ahelyett, hogy erejüket és képességeiket emberek és anyagi javak elpusztítására fordítanák — mindazt gazdasági életük fellendítésének, anyagi jólétük és kulturális színvonaluk emelésének szolgálatába állíthatják.

A román nép — amint említettem, — sokat szenvedett a multban Európának ellenséges katonai csoportosulásokra történt felosztása következtében s ezért a leghatározottabban támogatja azokat az elveket, amelyek a Szovjetunió az európai kollektív biztonságra vonatkozó összeurópai egyezmény tervezetében foglaltak meg.

Az európai országok széles tömegei örömmel üdvözik és mind szívből támogatják a moszkvai értekezlet nyilatkozatában kijelölt elveket és utakat, mert jól tudják, hogy az európai kérdések megoldása és egyúttal a háborús veszély elhárítása csak ily módon lehetséges.

A nyilatkozatban foglalt javaslatok széleskörű visszhangja mindennemű mélyeséges aggodalmat kelt a nem-

zetközi feszültség enyhítését ellenző körökben. Ma nem egykönnyen lehet figyelmen kívül hagyni a népek akaratát. A népek állhatatosan követelik a vitás kérdések békés rendezését, a nagyhatalmak közti tárgyalásokat. Ezzel magyarázható, hogy a nyugati politikások, a militarista egyezmények ratifikálásának hívei, mindenféle mesterkedésekre és kifogásokra kényszerülnek, hogy elaltassák a népek éberségét. Szavakban a tárgyalások mellett nyilatkoznak, de ugyanakkor mindent elkövetnek, hogy végtelen időig elhalasszák ezeket a tárgyalásokat. Abbeli igyekezetükben, hogy keresztülvigyék a párisi egyezmények ratifikálását, meg akarják győzni a politikában járatlan embereket arról, hogy a ratifikálás után kedvezőbb körülmények között tárgyalhatnak a Kelettel. Ezeknek az egyezményeknek a ratifikálása és Nyugat-Németország remilitarizálása után azonban a négy nagyhatalomnak nincs már miről tárgyalnia a német kérdésben — az európai béke ez alapvető kérdésében.

A nyugati országok agresszív erői, katonai szövetsége lépve a nyugat-német militaristákkal, azt a látszatot akarják kelteni, hogy „erőfölénnyel” alapulól helyzetről beszélve, ráerőszakolhatják akaratukat a békeszerető államokra. A történelmi tapasztalat azonban nem egyszer bebizonyította, hogy az „erőfölénnyel alapuló politika”, amelynek célja megfélemlíteni a gyengéket és a gyávákat, nem számíthat sikerre a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal fennálló kapcsolatokban, minthogy ezek az országok nem sorolhatók a gyenge országok közé. A moszkvai értekezlet részvevői következetesen békés külpolitikát folytatnak, mert ez megfelel a békés építés szálátában álló magasztos belpolitikai céljaiknak. Amde keserűen csalódnak azok, akik készen állnak arra, hogy a gyengeség jelenék tekinteni a demokratikus országok békétörekvéseit. Nem is olyan régen volt, hogy Hitler meg akarta semmisíteni a Szovjetuniót és „erőszakkal” akarta leigázni a világot. Mindenki tudja, mi lett ennek a vége: Hitler elpusztult, az agresszor pedig a saját barlangjában semmisítették meg. Felelték különböző, hogy ilyen „babérokra” vágyanak a világhatalom új „várományosai”.

A második világháború óta nagyot változott a helyzet. A Szovjetunió szétzúzta a hitleri háborús gépezetet és ma hatalmasabb, mint valaha. Elegedő megemlítenünk, hogy csupán nehézipara három és félszerette feltebb, mint 1940-ben volt. A szovjet tudomány és technika az utóbbi tíz évben jelentősen fejlődött minden területen, beleértve a legkorszerűbb fegyverek gyártását is. Ma a Szovjetunió mellett áll a nagy, 600 milliósi népi Kína, mellette állnak az európai és ázsiai népi demokratikus országok.

A béke, demokrácia és szocializmus táborában, amelyben az Elbától a Csendes-óceánig 900 millió ember tömörül, a történelemben eddig példátlanul álló erővé, a világ békéjének reményteljes bástyájává vált. A béke és a szocializmus táborát hatalmas sá teszi kiapadhatatlan ember- és anyagtartaléka, a Szovjetunió és a népi demokratikus országok gazdaságának szüntelen fejlődése, társadalmi rendszerük tartóssága, jellegzetes erkölcsi felsőbbrendűségük. Hatalmassá teszi a szocializmus és béke táborát a hozzátartozó népek és államok megbontathatatlan egysége, amely ismét erőteljesen kifejezésre jutott a moszkvai értekezleten. Végül hatalmas sá teszi a demokratikus táborát a kapitalista országokban, a függő és gyarmati országokban élő békeszerető népek rokonszenve és hathatós támogatása. A béke és a szocializmus erői sohasem voltak olyan hatalmasak és egységesek, mint ma!

Az agresszív erők táborára viszont a gazdasági válságok, a munkanélküliség, az államok belül megnyílváló kibékíthetetlen ellentéték és a különböző kapitalista államok közötti érdek-összetűzések képet nyújti. És nem szabad szem elől tévesztetni még egy lényeges dolgot: a háborúhoz az agresszív köröknek emberekre van szükségük. A nyugati országok munkásai, parasztjai és hazafias értelmiségi a táborban nem érthetnek egyet azokkal az agresszív célokkal,

amelyeket — még vérontás árán is — a mérhetetlen nyereségre éhes profitvadászok maguk elé tűztek. Ehhez járul még az is, hogy minden józan ítélőképességű embernek számot kell vetnie a modern technikai eszközökkel folytatott háború súlyos kockázataival. Ezek a kockázatok különösen nagyok a sűrűn lakott államok, a civilizáció nagy központjai számára.

Megbocsáthatatlan bűn volna azonban a háborús tervekkel járó veszély mindennemű lebecsülése. A népeknek mind éberebbeknek kell lenniük. Ami a béke és a szocializmus táborához tartozó államokat illeti, az események fejlődése nem fogja őket megkegyelmezésesen érni. A moszkvai értekezlet nyilatkozata a részvevő államoknak azt az egyöntetű határozatot tartalmazza, hogy a párisi egyezmények ratifikálása esetén minden szükséges intézkedést megtesznek népek békés munkájának megvédésére és egy esetleges agresszív elleni védelem biztosítására. E cél érdekében és kizárólag e cél érdekében, a békeszerető országok intézkedéseket fognak tenni védelmi eszközök megerősítésére és egyesült erővel közös intézkedéseket fognak tenni fegyveres erők és parancsnokságaik megszervezésére és védelmi képességük megerősítésére.

Mint a Szovjetunió kormánya Franciaország, Anglia és az Egyesült Államok kormányaihoz intézett egyezkedésben is kifejtje — „a Szovjetunió és a többi békeszerető ország kénytelen haladéktalanul megtenni minden szükséges intézkedést, hogy a béke megvédése és megmentése érdekében, a béke megőrzését fenyegető agresszív államok növekvő fegyveres erőivel nem kevésbé hatalmas erőt állítsanak szembe.”

Népünk széles rétegei megleően üdvözlötk a moszkvai értekezlet határozatát, amely újabb erőt adott nekik alkotó munkájukhoz. Az utóbbi napokban számos népgyűlést és összejövetelt tartottak hazánk városaiiban és falvaiban. Ezeken a gyűléseken, a lapok szerkesztősegeihez intézett leveleikben munkások, mérnökök, technikusok, parasztok, hazánk számos tudosa, köztük több világhírű tudós, tiszték, akik két világháborúban vettek részt, országunk különböző egyháziának képviselői, tisztviselők, háziasszonyok és anyák helyeselték a nyilatkozatot és annak a rendíthetetlen akaratuknak adnak kifejezést, hogy erejüket megsokszorozva, harcolnak tovább a népgazdaság és a kultúra szüntelen fellendítéséért, az ipari és mezőgazdasági termelés emeléséért s egyúttal a haza erejének s védelmi képességének megszilárdításáért. Minden jó hazafi el van töltve arra, hogy megvédje az ország függetlenségét és a népi hatalom megteremtése óta elért vívmányainkat. A háborús üszítők tervei ellen folyó harcban szüntelenül erősödik a munkások és parasztok szövetsége, a román nép barátsága a Román Népköztársaságban élő minden nemzeti-egységgel, fejlődők mindazoknak az embereknek a hazafias öntudata, akik szeretik hazájukat s virágozóvá akarják tenni.

Biztonságunk záloga testvéri barátságunk a nagy Szovjetunió népeivel, a nagy kínai néppel és a népi demokratikus országok népeivel. A béke és a szocializmus óriási arcvonalán népünk erősnek érzi magát és nem fél a háborús gyújtogatók semmilyen fenyegetőzéstől. Népünk nem áll egyedül. Erősnek érzi magát, mert tudja, hogy a béke, demokrácia és a szocializmus hatalmas arcvonalához tartozik.

A román nép bizalommal tekint a jövőbe. Kitarítan harcol és ezután is harcolni fog a békéért, hogy megkímélje az emberiséget egy újabb háború borzalmaiktól. Ha azonban az agresszív körök megzavarnák a békét, a békeszerető népek egysége ereje megsemmisítően vissza fog vágni bármely agresszorra.

A népeknek mindent el kell követniük egy újabb háború megakadályozására. Dolgozzunk tiszteres erőfeszítéssel, járuljunk hozzá minden erőnkkel hazánk megerősítéséhez, védelmi képességének fokozásához, a béke és a szocializmus táborának megszilárdításához, a világ békéjének ügyének diadalához!

Az SzKP és a szovjet kormány vezetőinek találkozása az írókkal

MOSZKVA. (Agerpres.) — A kommunista párt és a szovjet kormány vezetői december 13-án, az írók II. kongresszusának megnyitása előtt találkoztak a szovjet írókkal.

Az összejövetelen, amely az SzKP Központi Bizottságának székházában zajlott le, jelen voltak: N. A. Bulganin, K. J. Vorosilov, L. M. Kaganovics, G. M. Malenkov, A. J. Mikoján, V. M. Molotov, G. M. Pervuhin, M. Z. Szaburov, N. Sz. Hruscsov, P. N.

Posztpjelov, M. A. Szuszlov, N. N. Satalin elvtársak, továbbá a Szovjet Írószövetség és a szövetségi köztársaságok írószervezeteinek több vezetője, valamint az OSzSzsZK, az Ukrán SzSzk, a Bjelorusz SzSzk, az Üzbég SzSzk, a Kazah SzSzk, a Grúz SzSzk, az Azerbajdzsán SzSzk, a Litván SzSzk, a Moldván SzSzk, a Lett SzSzk, a Kirgiz SzSzk, a Tadzsik SzSzk, az Örmény SzSzk, a Türkmen SzSzk és az Eszt SzSzk neves írói.

A szovjet írókongresszuson részvevő román íróküldöttség

December 15-én nyílt meg a szovjet írók kongresszusa, amelyen részt vesz a román író küldöttsége is. A román íróküldöttség tagjai: Mihail

Sadoveanu akadémikus, az RNK Írószövetségének elnöke, Mihai Beniuc, az RNK Írószövetségének titkára és V. Em. Galan író. (Agerpres.)

Testnevelés és Sport

A tervfeladatokat nem szabad a

„PETŐFI SÁNDOR” mozi (7.30):
na): december 19-ig: Szibériai ba-
lada.
„POPULÁR” mozi (Nagyszén-
miklós): december 19-ig: Clouche
merle.

★

MAZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ
műsora: Pénteken este 7.30 órakor
„Ochiul babei” (Soacra cu trei nu-
rori).

A hét filmjei

★
AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ
műsora: Pénteken este 7,30 órakor
„Ochiul babei“ (Soacra cu trei nu-
rori.)

Az IMSZ szervezetek tapasztalataiból

Vonzó munkamódszerek

Az IMSZ országos értekezlete feltárta az alapszervezetek számos hiányosságait és egyben rámutatott arra, hogy legfontosabb feladatainak egyike az elavult, bürokratikus munkamódszerek kiküszöbölése és új munkamódszerek bevezetése, amelyek vonzóvá teszik az ifjúság számára a szervezeti életet.

Alapszervezetünk bizottsága komoly hibákat követett el az alapszervezet vezetésében, olyan módszereket alkalmazott, melyek nem-hogy erősítették volna az alapszervezetet, hanem ellenkezőleg, káros hatásuk voltak. Így például a kollektív vezetés helyett adminisztratív módon dolgoztunk. Így nem csodálható, ha a fiatalok távol maradtak a szervezeti élettől.

Meg kell mondanunk ugyanakkor, hogy a rajoni IMSZ bizottság hatékonyabb és gyakorlatibb segítséggel és a rajoni bizottság tagjai kevésbé bürokratikus irányítással hozzájárulhattak volna alapszervezetünk harci szellemének erősítéséhez, tevékenységének megjavításához.

Az országos IMSZ értekezlet az alapszervezetünk munkájában fokozatos javulást észlelt.

Hogyan érték el a változást és miben nyilvánul meg?

Az alapszervezet bizottsága munkáját tartott, amelyen megvitatott a szervezeti élet egyes kérdéseit. A bizottság igyekezett megtalálni a legjobb módszereket, hogy bevonja a fiatalokat a szervezeti életbe. A bizottság két hónapi munkatervet dolgozott ki, amelyben minden tag számára konkrét feladatokat jelölt meg. A fiatalok kezdtek átérzeni, hogy a szervezeti élet megváltozott, s nekik is hozzá kell járulniuk a feladatok teljesítésével az alapszervezet tevékenységének erősítéséhez. A munka sikerét igazolja, hogy az utóbbi időben hét ifjút vettünk fel szervezetünkbe és mások is kérték felvételüket.

Az alapszervezet bizottsága igyekezett lehetővé tenni az ifjak számára, hogy kulturális tevékenység-

get fejlessenek ki. Meghívtuk az elemi iskola igazgatóját nyílt alapszervezeti gyűlésre, amelyen munkaközösséget és körös létesítéséről tárgyaltunk. Már az ülésen kiosztottuk egy színdarab szerepeit.

Alapszervezetünk bizottsága igyekezett olyan, a mindennapi élettel kapcsolatos kérdéseket napirendre tűzni, mint a szabad idő felhasználása, a község szépitése, stb. Az ifjúság élénken részt vett a felmerült kérdések megvitatásában.

Az ifjúság kommunista nevelésének egyik fontos eszköze a politikai oktatás. Községünkben a politikai oktatás idejében megkezdődött az első lecke anyagát a résztvevők megvitaták és a kérdések nagyrésze tisztázódott. Elértük, hogy az előadásokon és szemlériumokon 85 százalékos a látogatottság.

Az alapszervezet bizottságának tagjai lelkesen vesznek részt a munkában. A feladatokat felosztjuk a bizottság tagjai közt, hogy megszüntessük az elszigetelt munkát.

A mindennapi élettel kapcsolatos problémák minden ifjút érdekelnék. Felvételiükkel sikerült életvitüket rendezni, ami az alapszervezeti gyűléseket érdekessé tette és növelte a tagok harci szellemét. Megvitatott például a többi között: milyen munkamódszerekkel érkei el egyes IMSZ tagok gazdag termései.

Jó uton haladunk, de még nem tettünk meg mindent a szervezeti élet fellendítéséért. Például nem szerveztünk még könyvismertléseket, nem vitattunk meg filmeket, a szervezeti gyűléseken még egy ifju sem számolt be arról, hogyan használja fel szabad idejét.

Még sokat kell tennie alapszervezetünk bizottságának, hogy a gyűlések elérjék a kívánt színvonalat és hozzájáruljanak az ifjúság neveléséhez.

Russu Gheorghe,

a berzovai IMSZ alapszervezet titkára.

A kollektív gazdaságokban tevékenykedő IMSZ alapszervezetek megerősítéséért

A kollektív gazdaságokban lévő IMSZ alapszervezetek legfontosabb feladata, hogy a kollektív gazdaságok közvagyonának növelésére, a hektárhozam szüntelen emelésére mozgósítsák az ifju kollektivistákat.

Az aradrajoni IMSZ alapszervezetek nagymértékben eléget tettek ez irányú feladataiknak. A kollektív gazdaságok többségében a fiatalok részt vesznek a munkában, lelkesen hozzájárulnak a kollektív gazdaság fejlődéséhez. Megemlíthetjük a pécskai, világosi, iratási, németzentpéteri kollektivisták ifjakat.

Ezekben az alapszervezetekben a titkár szívén viseli a kollektív gazdaság fejlődésének és megerősítésének ügyét. Bulcu Traian, a világosi, Beretui Iosif, a németzentpéteri, Condra Mihai, a mácsai kollektív gazdaság IMSZ-titkára nagy figyelmet fordít az ifjúság nevelésére. Akadnak azonban olyan IMSZ alapszervezetek, (a zádorlaci, glógovaci, zimándi, kúrtosi, csi-cseri és mondorlaci kollektív gazdaságban), amelyeknek titkárai nem foglalkoznak kellő felelősséggel a szervezeti kérdésekkel, nem törődnek azaz, hogyan javul a munkafegyelm. Ezért a fiataloknak egyrésze nem a kollektív gazdaságba, hanem a külakokhoz megy dolgozni.

A hiányosságok nagymértékben annak tudhatók be, hogy a rajoni IMSZ bizottság nem segítette kellőképpen az alapszervezeti bizottságokat. A rajoni bizottság aktivitái úgy vélik, mindent megtekint az utasításoknak az illetékesek tudomására hozatalával. Az instruktorok nem végeznek konkrét munkát az alapszervezetekben, nem ellenőrzik rendszeresen vállalt kötelezettségeik teljesítését. Felületesen dolgoznak és nem nyújtanak segítséget azoknak a kérdéseknek megoldásában, amelyek az ifjúság munkájával és életével kapcsolatban felmerülnek. Motiu Liviu, Rimniceni Petru, rajoni instruktorok a nagyperei, zimándi és más alapszervezetek munkájával foglalkoztak. Tevékenységük nem tekinthető kielégítőnek, mert nem tanultak meg a soron lévő kérdéseket, nem irányították az alapszervezetek munkáját, nem segítettek a titkárokat, hanem többnyire ők végezték el ezek teendőit.

Általában a rajoni IMSZ bizottság formálisan és felületesen tárgyalja a kollektív gazdaságok problémáit. A bizottság tagjai nem tanulmányozzák a kérdéseket, hogy megtehessek a kellő intézkedéseket a hiányosságok kiküszöbölése érdekében. A rajoni bizottság több tagja, mint: Sclavan Sabiu, Farkas Irén és Eisele Ecaterina,

közönyösek a kollektív gazdaságok IMSZ kérdéseit iránt.

Az alapszervezet csak akkor dolgozhat eredményesen, ha minden tagja érdeklődéssel vesz részt tevékenységében. Ezért a konkrét feladatok kiosztása hathatós eszköz arra, hogy a fiatalokat bevonják az alapszervezet életébe. Az IMSZ-taz, aki lelkiismeretesen teljesíti a rábízott feladatokat, hozzájárul a szervezeti munkához. Harcolnunk kell azon helytelen irányzat ellen, hogy az alapszervezet formális feladatokat osszon ki, mert ez csökkenti a tagok politikai tevékenységét. Az alapszervezetnek minden tagot be kell vonnia a munkába. Helytelen az, hogy az alapszervezeti bizottságok csak a tagok egy részére jelölt feladatokat és ezzel őket túlterhelik, míg a tagok többségét megfosztja az alapszervezet tevékenységében való részvételtől. Az ilyen helytelen eljárás az alapszervezeti bizottság és a tagság közti kapcsolatok gyengítéséhez vezet.

A rajoni instruktorok nap-nap után segítik az alapszervezeteket abban, hogy minden tag számára megfelelő, konkrét feladatot jelöljenek ki. Ha a fiataloknak képességük és kedvük szerint való megbízást adnak, úgy biztosítottabb hozzájárulásuk az alapszervezet előtt álló feladatok teljesítéséhez.

Az alapszervezetek munkájának megjavításával elsősorban az alapszervezeti titkárnak kell foglalkoznia. A titkár politikai érettségétől, vezető-képességétől függ jórészt az alapszervezet munkájának színvonala. A titkárnak legyen széles látókör, munkájában legyen pontos és gyakorlati érzék, mozgósítsa a tagokat a különböző feladatok elvégzésére, erkölcseleg mutasson példát, alkalmazza hozzáértéssel a bírálat és önbírálat fegyverét és támogatson minden pozitív kezdeményezést. Tanulmányozza rendszeresen és állandóan a szervezeti kérdéseket, valamint a propagandát és agitációt, a bel- és külpolitikai élet kérdéseit. A rajoni IMSZ bizottság pedig fordítson nagyobb figyelmet az alapszervezeti titkárok munkájának színvonalának emelésére.

Az alapszervezeti titkár a legrátermettebb ifjak közül kell kiválasztani. Legyen elmunkás, rendelkezze kellő politikai felkészültséggel és szervezői készséggel és örvendően általános megbecsüléssel. Helytelen az a rajonunkban meghonosodott szokás, hogy állandóan változtatják az alapszervezeti titkárokat. A titkár a fenti elvek szerint válasszák meg és munkájában állandóan támogassák és ellenőrzik. Az IMSZ alapszervezet

titkára álljon állandó kapcsolatban a pártiszervezet titkárával, kérje támogatását a munkaterv elkészítésénél és hívja meg az alapszervezet gyűléseire.

Az alapszervezet közgyűlése az alapszervezet vezető szerve. A tagok az alapszervezeti gyűlésen vitáznak meg a párt és kormány határozatokat, a szervezet belső kérdéseit, elhatározzák a szervezet legközelebbi feladatait, megbeszélnek a munkatervet, megvitatják a vállalt feladatokat teljesítését, meghallgatják az alapszervezeti bizottságának beszámolóját és új tagokat vesznek fel.

Az alapszervezet közgyűlése az IMSZ tagok politikai nevelő iskolája. A gyűlést rendszeresen, havonta egyszer meg kell tartani. Sikere a jó előkészítéstől függ. Az alapszervezeti bizottság olyan kérdések megvitatását tűzze napirendre, amelyeknek megtárgyalása politikai nevelő hatású. A napirend megállapításánál vegye tekintetbe a rajoni bizottság útmutatását és az illető alapszervezet sajátos helyzetét. A gyűlés előtt három-négy nappal tudatni kell a napirendet a tagokkal, hogy felkészüljenek a kérdések megvitatására. A legtöbb kollektív gazdaságban lévő IMSZ szervezetek nem állapítják meg idejében a napirendet és a tagokat csak pár órával a gyűlés előtt értesítik. Ez az eljárás teljesen helytelen. A szécsényi kollektív gazdaság IMSZ alapszervezetének titkára, Stanici Aurel elvtárs, két órával a gyűlés előtt értesíti a tagokat. Természetes, hogy ezek után a gyűlés nem sikerül, mert az ifjak nem jellemezik meg kellő számban és nem ismerik a napirendi pontokat. Hasonló esetek fordultak elő a zádorlaci, sajtyéni, szemlaci, kúrtosi és más kollektív gazdaságban.

Az IMSZ alapszervezetek főfeladata, hogy kommunista szellemben neveljék az ifjúságot. A párt minden lehetőséget megadott az ifjúságnak, hogy tanulmányozza a marxizmus-leninizmust. Az IMSZ KV. IV. plenáris ülésének határozata értelmében az alapszervezetekben rendszeressé kell tenni a politikai oktatást. Szükséges tehát, hogy az 1954-55. évben az IMSZ szervezetek alapos mozgósító munkával járuljanak hozzá az ifjak politikai nevelésének sikeréhez.

A rajoni IMSZ bizottságnak alaposan kell tanulmányoznia az alapszervezetek helyzetét és új munkamódszereket kell találnia a kollektív gazdaságokban lévő IMSZ alapszervezetek tevékenységének megjavítására.

Hack Sándor,

az IMSZ aradrajoni bizottságának első titkára.

Az IMSZ politikai oktatása falun

Az Ifjúsági Szövetség, amelyet a párt teremtett és nevelt, segít a pártnak, hogy a városi és falusi dolgozó ifjúságot a marxista-leninista szellemben, a haza és a párt iránti szeretet és odaadás és a proletármunkaközösség szellemében nevelje.

A párt elemzte az Ifjúsági Szövetség működését és megállapította, hogy bizonyos sikereket ért el az ifjúság nevelésében és mozgósításában, valamint a politikai és gazdasági feladatok megvalósításában.

Az IMSZ szervezetek azonban még nem állnak feladatok magaslátán. Az IMSZ szervezetekben a politikai oktatás az elmúlt években nem folyt le kielégítően, elszakadt az életől, a soronlévő legfontosabb politikai-gazdasági feladatoktól. Nem foglalkoztak elég figyelemmel a tanfolyamok résztvevői és a propagandisták kiválasztásával és alapos kiképzésével, holott nagymértékben éppen a propagandistától függ a politikai oktatás sikere.

Az IMSZ lipparajoni bizottságának propaganda és agitációs osztálya a rajoni pártbizottság irányítá-

sával biztosította mind a lippai IMSZ alapszervezetekben, mind a falusiakban a politikai oktatás megindulását és helyes működését.

A munka helyes megszervezése révén sikerült irányítani és támogatni mindazokat az alapszervezeteket, amelyekben politikai oktatás folyik. Rajonunk területén ez évben 69 politikai kör működik, a műveit 52-vel szemben.

A résztvevők száma is jelentősen emelkedett. Míg az elmúlt évben 700 ifju vett részt a politikai oktatásban, ez évben a pártiszervezetek irányításával több, mint 1.200 ifju kérte felvételét valamelyik politikai körbe.

Azokban az alapszervezetekben, amelyekben a rajoni IMSZ bizottság aktivistája helyes munkát fejtett ki, jó eredményeket értek el. A szabad helyi alapszervezetekhez Ioan Maria aktivistát osztottak be, aki konkrét segítséget nyújtott a politikai oktatás előkészítésében. A résztvevők beszereztek a szükséges ceruzát, füzetet és könyveket. Az alapszervezet biztosította a butorzatot, világítást és tű-

zelőanyagot. A többi között meg kell említenünk a gyoroki alapszervezetet, ahol gondoskodtak arról, hogy az IMSZ alapszervezet székházába bevezessék a villanyt.

Russu Gheorghe és Păcurar Gheorghe elvtársak, a rajoni IMSZ bizottság instruktorai felületes terepmunkát végeztek. Azokban az alapszervezetekben, amelyekért ők felelnek, egyes IMSZ tagok nem tudják milyen tanfolyamon is vesznek részt és ki a propagandistájuk. Ostrov faluban és Zăbălți községben a kiválasztott propagandisták mitsem tudnak tisztaságukról. Egyes falvakban (Lălaşii, Cuvejdia és Săritoaia) az IMSZ alapszervezeteknek még ma sincs propagandistájuk.

Az említett hiányosságok nagymértékben annak tulajdoníthatók, hogy az IMSZ lipparajoni bizottságának bürotagjai nem végzik kellő felelősséggel ellenőrző munkájukat a terepen.

Schiff László,

az IMSZ lipparajoni bizottságának titkára.

Az ifjúság helyzete a tőkés országokban

A legtöbb francia egyetemi hallgató, hogy megélhessen, alkalmi munkát kénytelen végezni. J. Le Francois lyoni egyetemi hallgató a következőkkel számolt be a „l'Humanité"-nak: „Az utóbbi hat hónap leforgása alatt az egyetemi munka mellett voltam: újságíró, éjjeliőr, előreklám, vendéglői pontás, autómossó, papírgyűjtő. Ilyesmikkel foglalkozunk mi, a jövő „élvonalbeli” értelmiségei. Ugyanakkor a kormánynak azzal dicsekszik, hogy mi képviseljük a jelenkori civilizációt.

A „New York Times” című amerikai lap is kénytelen beismeri, hogy a munkás és paraszt gyermekek rendszeres iskoláztatás hiányában, színeiben, sőt több esetben istállóban kénytelenek elvégezni elemi iskolájukat.

A kapitalista országokban a legtöbb munkás és paraszt szülői fizetéséből, illetve jövedelméből nem tudja eltartani családját. Gyermekük, hogy éhen ne pusztuljanak, kénytelenek munkát keresni. Az USA-ban évente egymillió—egymillió kétszázötvenezer munkásgyermekek kénytelenek ezt a megoldást választani.

Rettenetes körülmények között szenvednek az ifjak a chilei bányákban. A kevés bér csak nagyon gyenge táplálékra elegendő, így a fiatal bányászok 20—30 éves korukban rokkant öregeké válnak. A chilei ifju bányászok 432 órát kell dolgoznia, hogy új ruhát vásárolhasson magának.

A gyarmati és félgymati országokban élő gyermekeknek csak nagyon kis százaléka végezheti el az elemi iskolát. Malajziában 1.700.000 gyermek közül csak 300.000, Iránban 3.500.000-ból csupán 370.000 gyermek részesül elemi oktatásban.

Japánban, mint az állatokot, adják —veszik a fiatalok gyermekeit. A japánban tartózkodó amerikaiak tízszer nagyobb összeget fizetnek egy fajtiszta japán pincésért, mint egy 17. esztendő japán lánygyermekért.

Tuniszban orvosi megbeszéléseket rendeztek, amelyeken megállapították, hogy száz család gyermekei közül 65 rosszul táplált. Közülük 22 naponta 1000—1500 kalóriát, —17 pedig 1000 kalóriánál jóval kevesebbet fogyaszt. Az utolsó csoportban egyesek napi fogyasztása 200—150 kalóriára csökken. A rossz tápláltság és a többi északafrikai államokban olykor az év minden szakában tart, máskor a rossz tápláltság évszakonként változik. Az egész gyarmati birodalomban ritka számba megy az egészséges bennszülött gyermek s ha mégis előfordul ilyen tünemény, szinte megmagyarázhatatlannak látszik.

Braziliában, ahol közvetlenül a második világháború előtt a parasztok között a gyermekek halálozási arányszáma az 50 százalékot is meghaladta, napjainkban a rossz körülmények miatt az arányszám fokozódik. Hasonló negatív csúcsteljesítmények birtokosa Latin-Amerika a gumókkal járó halandóság terén, mely a gyermekek nagy százalékát pusztítja el.

A költségvetésekben fegyverkezésre szánt összegek egyre inkább súlyosztatják a tőkés országok lakosságának életszínvonalát. A fegyverkezés és a gazdasági élet militarizálása ezekben az országokban súlyos mértékben befolyásolja az ifjúságok életét az Egyesült Államokban, Angliában és más tőkés országokban. Az ifjak soraiban megnyilvánuló munkanélküliség állandóan növekszik. Olaszországban a láthatóan szűkített hivatalos adatok szerint is, hatszáz ezer ifju tengődik munkanélkül. Nyugat-Németországban a munkanélküli ifjúságok száma egy millió 500.000-re emelkedett.

Ugancsak súlyos az ifjak helyzete a tőkés országokban a tanulóhoz, a pihenéshez, az orvosi kezeléshez való jog terén is.

„Csaknem valamennyi ifju — írja a fiatal Tullio Pregnolato az „Avanguardia” című olasz lapban — munkanélküli. Egyáltalán nem tudás, ha azt mondom, hogy újjunkon lehet megszokni, hány ifju kap munkát városunkban. Állithatom-e ilyen körülmények között, hogy szabadságban élünk, amikor nincs kenyerem és nincs ruha, amit magamra öltsek?”

Politikai tájékoztató előadások

Az Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága rendkívül fontosnak tartja, hogy a jelentősebb bel- és külföldi eseményekről való tájékoztatással járuljon hozzá az ifjúság kommunista neveléséhez. Ezért az IMSZ alapszervezetekben havonta egyszer politikai tájékoztatót tartanak.

Ifjúságunk örömmel fogadta az IMSZ Központi Bizottságának kezdeményezését és úgy találta, hogy a politikai tájékoztatás minden fiatalnak hasznára válik.

Az Állami Bank lippai fiókjának IMSZ alapszervezetében rendszeresen megtartjuk a politikai tájékoztatót, amelyen igyekszünk minél gazdagabb anyagot ismertetni. Arra törekszünk, hogy a tájékoztató vonzó, világos legyen és a legidősebb kérdésekkel foglalkozzék.

Mivel alapszervezetünk tagjai szakmai munkájukban igen elfoglaltak, helyesnek találjuk, hogy a politikai tájékoztató legfeljebb egy félórát vegyen igénybe.

Természetesen a politikai tájékoztató összeállítása nem egyszerű. Az utolsó politikai tájékoztató óta eltelt időben megjelent újságokból kivágytunk a fontosabb kül- és belpolitikai híreket, cikkeket, amelyek például rendszerünk megvalósításairól, a Szovjetunió és a népi demokratikus országok életéről, a tőkés országok munkásszövetségének nyomorúságos életéről, harciáról szólnak. E célra felhasználjuk a „Scintea Tineretului”-t, a helyi sajtó közléseit is, valamint egyéb újságokat és folyóiratokat. Meghallgattuk a rádióban a nemzetközi események szemléjét, amely megkönnyítette számunkra a kül- és belpolitikai események megvitatását.

A politikai tájékoztató nem tartjuk külön alapszervezeti ülésen, hanem a rendszeres havi alapszervezeti üléseken, amelyeken más kérdéseket is megvitatunk.

Ez az eljárás hasznosnak bizonyult, mert a tájékoztatót a gyűlés napirendjének figyelembevételével állítjuk össze. A politikai tájékoztatót tehát összekapcsoljuk a többi kérdéses és az ifjúságnak már előzőleg tudomására hoztuk az ifjúság előtt álló feladatokat, valamint az alapszervezet bizottságának álláspontját az illető kérdésben.

Igy például, amikor a gyűlés napirendjén az új tagok felvétele szerepelt a politikai tájékoztatóban, ezen kérdésre különösebb figyelmet fordítottunk, igyekeztünk az ifjaknak megmagyarázni az akció politikai jelentőségét és ismertettük velük más alapszervezeteknek e téren kifejtett tevékenységét.

A politikai tájékoztatók hasznára válnak alapszervezetünk tagjainak, mert röviden megismertették velük a legfontosabb kül- és belpolitikai eseményeket, amelyeknek helyes megítélese minden IMSZ-tag számára igen fontos.

A politikai tájékoztatók összeállításában voltak azonban bizonyos hiányosságok is. Leglényesebb hiányosságunknak azt tartjuk, hogy nem sikerült a tájékoztató összeállításában több ifjút bevonni. A politikai tájékoztatókat ugyanis mindig a titkár tartja.

E hibák kiküszöbölésével reméljük, hogy feladatainknak eleget teszünk és hozzájárulunk az ifjak kommunista neveléséhez.

Boros János,

az Állami Bank lippai fiókjának IMSZ alapszervezetének titkára.

A nyugatnémet ifjak nem akarnak háborút

Nyugat-Németországban egyre határozottabba válik az új Wehrmacht létesítésével szemben megnyilvánuló tiltakozás. A bajorországi szakszervezeti szövetség ifjúsági szervezete novemberben Münchenben és Augsburgban nagy tiltakozó gyűléseket szervezett, majd az ifjúság jelszavak táblákkal az utcára vonult.

Bulgária ifjainak életéről

Bulgáriában, amely a multban elmaradt mezőgazdasági országnak számított, az ifjúság a technika különböző ágaiban képezi ki magát. Képünkön egy újonnan megnyílt autógyártó szakiskolának egyik osztálya látható, ahol a hallgatók lelkes tanulással készülnek hivatásuk betöltésére.

Hallatlan méretű terrorhadjárat Algirban

ALGIR. (Agerpres). Algiri jelentések szerint a francia gyarmati hatóságok fokozták „tisztogatási hadműveleteiket”. Kensala tartományban és az auresi hegységben. A hatóságok páncélosok, tüzérség és repülőgépek által támogatott erős szíriai csapatokat és légi utat szállítottak egy-egy csapatot dobta be a szabadságot és hazájuk függetlenségéért küzdő algiri hazafiak ellen.

A hadsereg emellett számtalan terrorcselekményt követ el a polgári lakosság soraiban. A gyarmati csapatok felgyújtják a paraszti házakat, hajléktalanok téve a tél közepén száz meg száz családot és elrabolják a polgári lakosságot és amugyis szükség teli élelmiszertartályokat. Az „Alger Republicain” című lapban naponta jelennek meg a hírek a gyarmati csapatok elvetemült tetteiről. Igen jellemzőek a következő esetek:

„Ikmul településre — írja az „Alger Republicain” — megtörtént a csapattal érkeztek. Röviddel ezután 20 ház lángokban állt. „Zalatu településén aláaknázták a házakat és felfohantották őket. Mintegy 40 házból csupán a romok maradtak meg. A károsultak, az elnyomók parancsa ellenére, továbbra is falujukban maradtak és a földbe vájt kunyhókban húzták meg magukat. Ekkor az elnyomók páncélosokat rendeltek ki a falu ellen. A zalatutak elbeszélései szerint három asszonyt megöltek, mert nem akarták követni a katonákat.”

Akris település lakói a következőket mesélték: „Megbeszéltek, hogy egy bizonyos helyen összegyűjtjük a megmaradt téli élelmiszereinket — búzát, zsiradékot és a családunk számára szükséges egyéb élelmiszereket. De a katonaság mindent felgyújtott. A mézet ellopják, a lisztet zsákokat felyitották és petróleumot öntöttek bele. Így semmink sem maradt.”

„Valamennyi településre a teljes pusztulás vár — írja az „Alger Republicain”. — Pár nap múlva leesik a

hő, beáll a nagy hideg. Milyen sors vár ezekre az emberekre kétségbeesett helyzetükben?”

A „l'Humanité” is hosszú cikkeket közöl a katonaság algiri helyzetéről. „Tizi Riferah településén — írja a lap — a megtörtént csapattal jogtalanul elűzött 200 mészáros élelmiszert. A lakosokat ezzel megfosztották egész téli élelmiszertartalékuktól.”

A „l'Humanité” szerint Újdában több házat gyújtottak fel, mint Ik-mulban és Zalutuban „gyűttve”. Kensala egész vidéke éhínségbe van itélve a télen és a jövő tavasszal. Előreláthatóan meg fognak ismétlődni az 1941—1942-es tél szörnyű eseményei, amikor az éhségtől elgyengült parasztságot egymásután halaltak meg Kensala utcáin.

„Tisztogatási műveletek” folynak Oran-megyében is — írja a „l'Humanité”. — A rendőrség portyázásokat végez a falvakon és számos letartóztatást fogantat. „A boni, batnai és philippei bíróságok egyre-másra hozták 5—7 évi börtönrre szóló ítéleteiket az algiri hazafiak ellen. Az a pusztító tény, hogy a rendőrség letartóztatott valakit, elég ahhoz, hogy az illető ügyében a 80. cikkelyt alkalmazzák. (Ez több évi börtönt jelent — a szerk.).

„A megtörtént az egyetlen eszköz, amelynek alkalmazására a kormány elhatározta magát” — írja a „l'Humanité”.

A francia gyarmatosítók hadműveletei és terrorhadjárata azonban még nem oldja meg az algiri problémát. Az események azt bizonyítják, hogy Algir népe a legsúlyosabb áldozatoktól sem riad vissza, hogy kivívja szabadságát és függetlenségét. A francia gyarmatosítók minden golyója és tankja, napalmbombája és dinamitja, rablái és gyilkosságai sem lesznek képesek elfojtani az algiri nép hősi harciát. Ennek éppen az ellenkezője fog válni: a néptömegek fokozott harccal válaszolnak a francia gyarmatosítók gyilkosságaira és terrorhadjárataira.

A délkinai-tengeri kalóztámadások ügye az ENSZ előtt

NEW-YORK. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Az ENSZ közgyűlésének politikai bizottsága, a szovjet küldöttség javaslatára, december 13-án délelőtt megkezdte a kínai tengeren való hajózás szabadságának megsértésével kapcsolatos probléma megvitatását.

Először I. A. Malik, a Szovjetunió képviselője szólalt fel. Malik kijelentette, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének intézkedéseket kell tennie, hogy véget vessen a csangkajsekszták kalóztámadásainak a nyílt tengeren közlekedő kereskedelmi hajók ellen. Malik számos példát hozott fel azokról a rablóátadásokról, amelyeket a csangkajsekszták külön-

böző országok hajói ellen elkövettek a tengeren. A többi között a „Tuapsze” nevű szovjet petroléumszállító hajót és a „Gottwald elnök” nevű lengyel hajót is elrabolták. Malik hangsúlyozta, hogy a csangkajsekszták az amerikai katonai ellenőrzése alatt álló Tajvan szigetéről folytatják műveleteiket. Ezért az USA felelős a kínai tengeri övezetében végrehajtott kalóztámadásokért. A szovjet megbízott rámutatott, hogy a különböző országok kereskedelmi hajói elleni intézett támadásokon az USA jeleit viselő katonai repülőgépek is részt vettek. A Szovjetunió küldöttsége határozati javaslatot terjesztett az ENSZ bizottsága elé.

ILJA EHRENBURG:

FRANCIAORSZÁGÉ A SZÓ

Tíz évvel ezelőtt írták alá a francia-szovjet szerződést. Azokban a napokban a Szovjet Hadsereg végzetes csapásokat mért a megszállókra s ellenállhatatlanul nyomult előre. Németország határai felé. A német megszállók azonban néhány elzáró városost meg karmaik között tartottak. Franciaország romokban hevert s egyes amerikaiak azt állították, hogy hosszú gyámságra van szüksége. A Szovjetunió érdeke volt, hogy Franciaország független és erős legyen s minthogy bizott a francia nép alkotó géniuszában, szorgalmában és bátorságában, kölcsönös segítségnyújtási egyezményt kötött Franciaországgal, mint nagyhatalommal. Az egyezmény becsületes volt, célja pedig világos az egész világ számára: két olyan állam, amely egyetlen nemzedék rövid élete alatt két inváziót élt át, elhatározta, hogy egy harmadik invázióknak nem kell, nem szabad bekövetkeznie.

Tíz év telt el azóta. Nem akarok kitérni arra, hogy mi homályosította el a két ország barátságát. Most nem a múlt, hanem a jövőre gondolunk. A lényeg az, hogy a francia nép az 1944-ben megkötött egyezmény, amelyet egyes francia politikusok már-már „papirongynak” akarnak minősíteni, még olyan hatalmas fainak bizonyulhat, amely megvédi a két ország barátságát és egész Európát azoknak a szerencsétlenségeknek a megismétlődésétől, amelyeket oly jól ismernek népeink.

Az írónak a december 10-i moszkvai ünnepi gyűlésen elmondott beszéde.

A francia-szovjet egyezmény a német militarizmus feltámasztása ellen irányul. A felek egyike — Franciaország — ebben a pillanatban külső nyomásra nemcsak arra áll készen, hogy visszaadja a Wehrmacht táborainak, az SS-eknek és az oradouri hóhérokra váró szennyes egyenruhájukat, hanem azt is meg akarja engedni ezeknek a megrögzött, visszaeső bűnösöknek, hogy a terrorizmus legyvert és kezükbe kaparintsk. Nem akarok az embereket, a hűségűről vagy a becsületről beszélni, mert egyes diplomaták esetleg „szép szavakkal” minősíthetnek ezeket az egyszerű emberek számára oly könnyen érthető szavakat. A rációval akarok beszélni. Mire számíthatunk egyes, amerikai dicsiműnszoktól és angol ígéretektől fűtött francia politikusok? Azt hiszik, hogy a mai bankettek megmentik őket a holnapi bombáktól? Vagy talán azt remélik, hogy az újjáéledő Wehrmacht hadosztályai okvetlenül kárelt fognak indulni? Vajon nem hasonlíthatunk gondolkodtak-e egyes rövidlátó francia politikusok 1939-ben, efeléleve azt, hogy a leigázott Kelet felé tartva Nyugat irányába is elkarodhatnak?

Franciaország most választ előtt áll. A penna, amellyel a párisi egyezményeket ratifikálják, egyetlen tollvonással megsemmisítheti a francia-szovjet szerződést is. Minden francia meg kell hogy érse, vagy szövetség a Szovjetunióval a német militarista klíka feltámasztása ellen, vagy pedig szövetség a német militarista klíka. Nem lehet egyszerre egyezséget kötni a juhással is, a far-

A háborús készülődések ellen

Siroky elvtárs kormánynyilatkozata

PRAGA. (Agerpres). A CETEKA jelenti:

Viliam Siroky, a Csehszlovák Köztársaság miniszterelnöke, december 13-án a nemzetgyűlés elé terjesztette a kormány programnyilatkozatát.

Viliam Siroky hangsúlyozta, hogy a november 28-i választások eredménye — a csehszlovák városi és falusi dolgozók nagy győzelme. „Népünk mindenben támogatja a Nemzeti Front politikáját” — mondotta. — Ennek a győzelemnek óriási jelentősége van, mégpedig nemcsak belpolitikai, hanem nemzetközi síkon is. Szavazatával népünk a legnagyobb határozottsággal kifejezte, hogy fenntartja nélkül helyesli az európai kollektív biztonsági rendszer megteremtését. Vonatkozó szovjet javaslatot s mindenben támogatja a csehszlovák kormány erőfeszítéseit a javaslatok gyakorlati megvalósítására; kifejezte, hogy nem nézheti télen a német militarizmus helyreállítását s hogy szilárd elhatározása minden olyan intézkedést megtenni, amely biztonságának megvédése érdekében szükséges.

A nyugati hatalmak kormánykörüli — folytatta Siroky — mindent elkövetnek, hogy mielőbb keresztülhajszolják a párisi egyezmények ratifikálását. Különböző fondorlatokkal félre akarják vezetni Nyugat-Európa népeit, el akarják altatni éberségüket. A nyugati hatalmak kormányai saját akcióik révén ma ismét talpra állítják a német militarizmust — saját népeik halálra ellenséget. Az összes népeknek az a véleménye — és joguk, hogy az ügyvezető „garanciák” nem jelentenek akadályt a német militarizmus feltámasztásának útjában, hanem csupán eszközt a né-

pek félrevezetésére. A német militarizmus, egész története során, sohasem vette számba a „garanciákat” vagy egyezményeket. Nem fér hozzá kétség, hogy a ruhrvidéki ágyúgyárosok és a Wall Street ágyúkirályai által dőlegetett nyugatnémet hadsereg rövid időn belül uralkodó helyzetre tenne szert Nyugat-Európában.

A Szovjetunió kezdeményezésére összehívott moszkvai értekezlet az adott helyzetben történelmi jelentőségű az összes európai népek további fejlődése szempontjából. Ez az értekezlet egy újabb szakasz kezdete a népek békeharciának. Az értekezlet hozott közös nyilatkozat hatékony alapja a népek biztonságának megvédésére, a háborús erő agressziós terveinek megállítására, az európai béke és a világbéke megőrzésére.

Ezekben a napokban, amikor egyes nyugati országok parlamentjei megkezdik a párisi egyezmények vitáit, Franciaországra rendkívüli felelősség hárul az európai béke és biztonság megőrzésére.

A francia kormány, amely most keresztül akarja hajszolni a párisi egyezmények ratifikálását, ezzel közvetlenül hozzájárul a militarizmus feltámasztásához Nyugat-Németországban, tehát elősegíti népeink s — a németeket is beleértve — valamennyi európai nép évszázados ellenességének felfegyverzését.

A csehszlovák kormány kijelentette: mindenben egyetért azzal, hogy a moszkvai értekezlet résztvevői, a párisi egyezmények ratifikálása esetén, közös intézkedéseket tegyenek fegyveres erőik megerősítésére és

egybehangolására s egy egységes parancsnokság létrehozására.

Népünk jól tudja, hogy a Szovjetunió és a népi demokratikus országok között létrejött szövetségi szerződések, valamint a békétábori országaival megteremtett testvéri kapcsolatok olyan óriási erő képviselnek, amely megsemmisít az összes európai népek politikáját ma nem az a behódoló kormány irányítja, amely Münchenben aláírta az országot, hanem a Nemzeti Front szilárd kormánya, olyan kormány, amely az egész népet teljes bizalmát és aktív támogatását élvezi s kellő időben megteszi a szükséges intézkedéseket az ország békéjének és biztonságának megvédésére. A csehszlovák nép hatalmas és fejlett iparra támaszkodik, amely ma több mint kétszer nagyobb, mint a háború előtt volt. A csehszlovák nép erős, harcra kész hadsereget teremtett, amelyet lángoló hazafias szellem és az a szilárd elhatározás hat át, hogy megvédi köztársaságunk szabadságát és függetlenségét.

Szilárdan örökönk népünk békéje, szabadsága és függetlensége felett. Mindent elkövetünk a béke megőrzésére és megszüntetésére s biztonyosan vagyunk benne, hogy el is érjük célunkat. Szövetségeseinkkel és barátainkkal együtt ugyanakkor azonban készen állunk arra is, hogy bármely pillanatban visszaverjük és szétzúzzuk az agresszor támadását.

Siroky ezután a népgazdasági fejlesztésének kérdéseivel foglalkozott.

„A Nemzeti Front kormányának szilárd meggyőződése — mondotta a miniszterelnök —, hogy a nemzetgyűlés mindenben támogatja harcát a béke megőrzésére, a csehszlovák nép boldog életéért.”

Hatalmas arányú tiltakozó mozgalom Franciaországban

PARIS. (Agerpres). — December 5—12 között Franciaország 29 megyében népgyűléseket tartottak a londoni és párisi egyezmények ratifikálása ellen.

A Lot-et-Garonneban lezajlott nagyszámú 800 politikai személyiség, köztük 113 helyi polgármester vagy közigazgatási vezetője, tiltakozott a londoni és párisi egyezmények

ratifikálása ellen.

A Yonne-i tiltakozó nagygyűlés résztvevői felhívták intézkedni a nemzetgyűlés képviselőihez és felszólították őket, hogy nyilatkozzanak a náci Wehrmacht feltámasztása ellen.

A felhívás M. Courtis (SFIO — szocialista demokraták — Szerk.), a megyei főtanács elnöke, Beaujard (SFIO) főtanácsos, Brissot, a szo-

cialisták megyei szervezetének elnöke, két szocialista polgármester (SFIO), öt független polgármester, egy MRP-párti polgármester és egy RPF (gaullista párt) párti polgármester írta alá.

Figyelemre méltó, hogy a londoni és párisi egyezmények ratifikálása ellen 17 olyan szocialista polgármester is tiltakozott, akik korábban a francia nép által elvetett európai védelmi közösség mellett foglaltak állást.

A „Chicago Tribune” Mendés-France bukását jóslja

NEW-YORK. (Agerpres). — A „Chicago Tribune” Mendés-France legutóbbi washingtoni látogatásával kapcsolatban a többi között ezeket írja:

„Bizonyos jelek arra mutatnak, hogy a háború utáni huszadik francia miniszterelnök hamarosan követni fogja elődei, s hogy washingtoni és newyorki látogatása siettetni fog-

ja lemondását... Egyébként már szinte hagyománnyá vált, hogy idegen állam vezetői számára egy-egy amerikai látogatás kész politikai öngyilkosság”. A lap példaként megemlíti, hogy noha Mohammed Ali, Pakisztán miniszterelnöke ígéretet kapott Amerikában katonai és gazdasági segély tekintetében, kabinete még amerikai látogatása alatt lemondott, ő maga pedig csak formálisan var-

totta meg funkcióját. A következő látogató — írja a „Chicago Tribune” — Jozsida volt, aki hét éven át töltötte be a miniszterelnöki tisztséget Japánban. Jóllehet Jozsidát viharos ovációkkal fogadták Washingtonban, a japán liberális párt mégis eltávolította a párt éléről (s ugyanakkor miniszterelnöki tisztségéről is le kellett mondania).

kással is. Nem biztosítható a saját házadat se, ha ugyanakkor gyújtóanyagot szállítasz egy heitpróbas gyújtogatónak. A franciák szeretik a nyíltságot — a francia géniusz csodálatos jellemvonása ez. Legyen hát világos minden ebben a kérdésben is. A franciáknak határozniuk kell, hogy egy olyan békeszerződés országgal akarják-e tartani a szövetséget, amely segítette felszabadítani országukat a német iga alá, vagy a baráttal kötött szerződéssel szemben előnyben részesítik a leigázókkal, a Kommandatur Sturmband-führerjeivel, a kesszeringekkel, a kruppokkal és a von neurathokkal kötött vásárt.

Egyes francia államférfiak — honfitársaik nyugtalanságát látva — azzal igyekeznek megnyugtani őket, hogy a párisi egyezmények ratifikálása korántsem akadályozza meg a baráti tárgyalásokat a Szovjetunióval. Amíg meg nem késő, meg kell cáfolnunk ezeket a nem tálságosan ösztönös, olykor ostoba nyilatkozatokat.

A ratifikálás prókátorai így beszélnek: előbb felfegyverezzük a németeket, aztán majd ráerünk megvitatni az oroszokkal, hogyan is szilárdítsuk meg a békét Európában. Az egyszerű ember nyelvén lefordítva ez azt jelenti, hogy előbb megtörljük a puszkaporos hordót, melléje állunk egy gyújtókanóchoz jól értő embert, aztán majd beszélünk a tűzvész elleni védekezés megszervezéséről. Képzeliük el, hogy monsieur Durand kijelenti: meg szeretne egyezni szomszédjával, monsieur Duval, hogyan is tatarozzák ki közös házukat. Monsieur Durand azonban majd csak tavasszal, orgonanyilaskor hajlandó megbeszélni ezt a kérdést. Most egyelőre vásárol egy fajtát pisztolyt, mert — ugymond — monsieur Duval csak úgy tud teljes nyíltsággal beszélni,

ha maga előtt látja a pisztolyt az asztalon. Nem akarom azt mondani, hogy ez udvariasság. Ez egész egyszerűen megdöbbentő. Mindenki tisztában van azzal, hogy monsieur Duval, amikor tudomást szerez monsieur Durand megengedhetetlen viselkedéséről, ő sem marad legyvertelen. Viszont, ha az ember bekényszeríti el akar beszélgetni és meg akar egyezni valamiben, akkor feleketáve vagy bor kerül az asztalra, ha meg dohányos, akkor cigarettatárcsa, de semmiesetre sem — pisztoly.

Ma meg tudjuk érteni és meg is kell értenünk egymást. A nyugati hatalmak közül elsősorban éppen Franciaország ragaszkodhatik és kell is hogy ragaszkodjék az azonnali tárgyalásokhoz. Nemcsak azért, mert aláírása ott van azon a szerződésen, amelyek tízedik évfordulóját ünnepeljük ma, hanem azért is, mert a Wehrmacht hadosztályai egyik napról a másikra ott teremhetnek az ablak alatt. Ma könnyen megegyezhetünk, de ha megtörténik a helyrehozatalon lépés, akkor ez már nem lesz olyan könnyű. Figyelemztetni akarjuk azt az országot, amelyhez szerződés köt bennünket és meg akarjuk mondani neki: mi tiszteletben tartjuk szerződésünket, de nem engedhetjük meg, hogy a német katonái kegyetlen verőmással végzödjék. Engedjük meg nekem, hogy kimondjam, éppen úgy, mint régebben, mint mindenkor, hiszek Franciaország józan eszében, szellemi erejében és szívében. Mi tudjuk, hogy a legjobb és legbiztosabb látó franciák ellenzik a veszélyes egyezmények ratifikálását. Vannak közöttük olyanok, akik szeretik hazánkat és olyanok is vannak, akik nem szeretnek bennünket, de szeretik Franciaországot és meg akarják menteni hazájukat egy újabb szörnyű katasztrófától. Szeretném kifejezni tisztelete-

met Edouard Herriot, a nemzetgyűlés díszelnöke iránt, akinek a szíve, agg kora ellenére is, fiatal és lángoló s aki fennhangon hirdeli: Franciaország élni akar és élni is fog. Az ő szava ismét felhangzik majd, amikor felvetődik az egyezmények ratifikálásának kérdése. Ezeknek az egyezményeknek a ratifikálása ugyanis azt jelentené, hogy Franciaország lemond az életről. Felhangzik majd minden hazafi, minden ellenállási harcos hangja, tekintet nélkül arra, hogy melyik csoporthoz vagy párthoz tartozik, — azoknak a partizánoknak a hangja, akik Franciaország területén harcoltak s azoknak a katonáknak a hangja, akik távol hazájuktól küldött Franciaországról. Az oradouri hamvak között láttam ezt a feliratot: „Legyen nyugalom a földön!” Szólan fognak ezek a halottak is, azokhoz, akik gyilkosokkal akarnak barátkozni. Amyékuk megtölti majd a Bourbon-palota épületét s az élőkkel együtt NEM-et fognak mondani, ha a Wehrmachtról s a Franciaország ellenségeivel való vásárról lesz szó.

Azért mondom ezt, mert egész életemden bizonyítottam, hogy szeretem Franciaországot. Bizonyosak lehetnek felőle, hogy a mi országunk nem gyenge és nem tartozunk azok közé, akiket meg lehet ijesztetni. De népünk szereti Franciaországot, kedvesek neki Franciaország nagy hagyományai, szenvedéllyel olvassa a francia könyveket, tiszteli a francia tudósokat, csodálja a francia művészetet. Minden szovjet ember szeme felragyog, ha a „francia népről” van szó, mert barátját látja a franciában. Meggyőződésünk, hogy a francia nép sohasem fogja megengedni az országaink közötti szerződés megszegését. Hiszünk barátságunk jövőjében s tiszta szívvel és önzetlennel meg akarjuk erősíteni ezt a barátságot. Most Franciaországé a szó.

Szakszervezeti jogok alapokmányi tervezetének vitája az SzVsz főtanácsának ülészakán

VARSO. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Szakszervezeti Világszövetség főtanácsának 7. ülészakája december 13-án délelőtt folytatta munkálatait. Tovább folyt a vita Giuseppe Di Vittorio, az SzVsz elnökének jelenlétével.

Bozsoki Ferenc, a vegyipari és kö-lajipari munkások szakszervezetei nemzetközi szövetségének főtitkára beszédében hangsúlyozta, hogy a kapitalista országokban élő munkások egyre erőteljesebben harcolnak a kiszákmányolás ellen és a monopóliumoknak a szakszervezeti szabadság és a demokratikus jogok megsorhítására irányuló támadásai ellen. A szakszervezeti jogok alapokmánya — mondotta — nagy segítségére lesz a munkásoknak a szakszervezeti és demokratikus jogaik megvédésére folytatott harcukban.

„Az ausztráliai szakszervezetek küldötte elmondották, hogy országuk szakszervezeti mozgalmának egyre nagyobb nehézségekkel kell megküzdnie, minthogy a monopólista tőke és az imperialisták agresszív politikája mind nagyobb teret nyer.

Columbia szakszervezeteinek képviselője a többi között a következőket mondotta: „Teljes egészében támogatjuk a szakszervezeti jogok alapokmányát és Di Vittorio elvtárs beszámolóját.”

Ezután Csu Sziue-fan, az őcszkínai szakszervezeti szövetség alelnöke szólalt fel. „A szakszervezeti jogok alapokmánya — mondotta a kínai szakszervezetek küldötte —, amelyet a Szakszervezeti Világszövetség dolgozott ki, valamennyi ázsiai dolgozó léteiréket tükrözi. Meggyőződésünk, hogy minden ázsiai ország dolgozói és minden szakszervezet támogatni fogja az alapokmányt.”

M. Solski, a bányászok és vas-munkások amerikai-kanadai szakszervezetének küldötte, szakszervezetük dolgozóinak szíves üdvözlését tolmácsolta. M. Solski ezután elmondotta, hogy a kormány, a munkálatok és a jobboldali szakszervezetek, üldöző hadjáratot folytatnak a szakszervezetek ellen, majd azt indítványozta, hogy az SzVsz terjesse ki tevékenységét Észak-Amerikára is.

Amerikai lap inflációval „kecsegteti” az USA népet

NEWYORK. (Agerpres). A WALL STREET JOURNAL figyelemzteti olvasóit arra, hogy „bármennyire súlyos is ma a pénzügyi helyzet Amerikában, a jövőben még súlyosabb válhat. A lap szerint a kormány még az 1955—1956-os pénzügyi évben sem lesz képes biztosítani a költségvetési egyensúlyt és rámutat arra, hogy az 1955-re is megakadályozza az Eisenhower által ígért adócsökkentést.”

Ha az idei költségvetést veszteség 4,7 milliárd dollár, s ugyanilyen veszteségre van kilátás a jövő évre is, és mindehhez még hozzájárul a már meglevő többmilliárdos állam-adósság, akkor a kormány csak két út között választhat: nagy adók, új infláció, vagy mind a kettő — írja a lap.

Francia és német jogászok közös felhívása

PARIS. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Franciaországi és nyugatnémetországi jogászok Párisban december 12-én értekezletet tartottak. Az értekezlet résztvevői határozati javaslatot fogadtak el, amely hangsúlyozza a nagyhatalmak között létrejött szerződések tiszteletben tartásának szükségességét. Az értekezlet résztvevői felszólították a nyugat-európai országok parlamentjeit, hogy utassák el a párisi egyezményeket.

A párisi szerződések vitája az olasz parlamentben

ROMA. (Agerpres). — Mint az ANSA híryünyöksegi jelenti, december 13-án délután megkezdődött az olasz képviselőházban a párisi egyezmények ratifikálásának vitája a nyugat-európai szövetség megalakításának és Nyugat-Németországnak az észak-atlanti blokkba való bevonásának kérdésében, tehát Nyugat-Németország militarizálásának kérdésében.

Hatalmas vihar az Atlanti-óceánon

Mint a „France Presse” híryünyöksegi jelenti, az Atlanti-óceánon a napokban dühöngött vihar következtében 64 tengerész, illetve halász elpusztult.

A kényai események

NAIROBI. (Agerpres). Mint a sajátgyünyöksegi beszámolóiból kiünik, a brit rendőrség december 11-én Nakurun közelében megölt hét bennszülöttet, mert állítólag tagjai voltak egy úgynevezett „terror szervezetnek”.